

BŁOGOSŁAWIENI ZNACZY SZCZĘŚLIWI. SZCZĘŚLIWA ZOFIA

wiek: przedszkole

czas: 30 minut

cele ogólne:

- **dydaktyczny:** zapoznanie z osobą Sł. B. Zofii Czeskiej z Maciejowskich i dostrzeżenie jej jako osoby szczęśliwej
- **wychowawczy:** kształtowanie pragnienia pomagania innym i dążenia do świętości

PRZEBIEG KATECHEZY:

1. Wstęp

- Modlitwa o radość serca -

Panie Jezu, prosimy Cię o to, abyśmy zawsze umieli pomagać innym, być dobrymi dla siebie nawzajem. Spraw, byśmy zawsze byli szczęśliwi w tym, co robimy. Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Twojej Mamy, Maryi, która była szczęśliwa, ponieważ żyła blisko Ciebie: *Zdrowaś Maryjo...*

2. Rozwinięcie

- Pogadanka -

- Jakiego człowieka możemy nazwać szczęśliwym?
- Kto może być świętym?
- Czy święty jest człowiekiem szczęśliwym? Dlaczego?

Ludzi, o których wiemy, że są w niebie nazywamy świętymi lub błogosławionymi. Błogosławiony, to znaczy szczęśliwy.

- Jakich znacie świętych i błogosławionych?

- Opowiadanie -

Wymieniliście wielu świętych i błogosławionych. Dziś opowiem wam o nowej błogosławionej. Jest to Zofia Czeska. Dnia 9 czerwca zostanie uroczysto ogłoszone, że jest już szczęśliwa z Jezusem w niebie. Kim była i co robiła? Posłuchajcie (*katecheta może opowiadać historię, posługując się obrazkami lub prezentacją*):

Zosia urodziła się w 1584 roku, czyli już ponad 400 lat temu, w okolicach Krakowa. Miała pięciu braci i trzy siostry. Miała więc liczne rodzeństwo.

Zosia była wesołą i szczęśliwą dziewczynką. Bardzo kochała Pana Boga i Jego Matkę, dlatego już od najmłodszych lat, tak jak nauczyli ją rodzice, bardzo często się modliła. Pomagała także rodzicom przy wychowaniu młodszego rodzeństwa i w różnych obowiązkach domowych.

Gdy dorosła, została żoną Jana, lecz po sześciu latach Jan zmarł i Zofia została sama.

Po śmierci męża Zofia zastanawiała się, co dalej robić w swoim życiu. Dlatego modliła się do Boga, aby pomógł jej rozpoznać, co ma czynić.

Chodząc po ulicach Krakowa, Zofia spotykała biedne i osierocone dziewczęta, które nie miały gdzie mieszkać. Nie miały także gdzie się uczyć, ponieważ w tamtych czasach w ogóle nie było w Polsce szkół dla dziewcząt. Dlatego postanowiła taką szkołę zorganizować w swoim domu w Krakowie i wziąć pod opiekę dziewczęta, oddając im wszystkie swoje pieniądze. Założyła także zgromadzenie sióstr prezentek, aby po jej śmierci prowadziły założoną przez nią szkołę.

Wszystkie dziewczęta bardzo kochały Zofię, gdyż ona była dla nich dobra jak mama i otaczała je swoją serdeczną troską. W szkole Matki Zofii dziewczęta uczyły się czytać, pisać, liczyć, pracować, szyć i haftować. Ale uczyły się także modlić i być dobrymi dla innych. Były szczęśliwe, że ktoś im pomaga, i że mają dom, w którym mogą mieszkać i uczyć się.

Matka Zofia zmarła dnia 1 kwietnia 1650 roku, otoczona miłością przez uczennice i siostry, w wieku 66 lat. Teraz też jest szczęśliwa, ponieważ mieszka z Jezusem w niebie.

- Pytania do tekstu -

- Kiedy urodziła się Zofia? (*w 1584 roku, ponad 400 lat temu*)
- Co robiła Zofia, gdy była małą dziewczynką? (*modliła się, pomagała rodzicom*)
- W jaki sposób Zofia pomogła biednym dziewczętom? (*Założyła dla nich szkołę; przyjęła do swojego domu; oddała im wszystkie swoje pieniądze*)

- Dlaczego dziewczęta kochały Zofię? (*bo im pomogła; była dla nich dobra jak mama*)
- Co to oznacza, że Zofia jest błogosławiona? (*to znaczy, że jest szczęśliwa; mieszka z Jezusem w niebie*)

- Podsumowanie –

Tak jak Zofia żyje z Jezusem w niebie i jest szczęśliwa, tak samo każdy z nas może być świętym. *Katecheta śpiewa z dziećmi piosenkę: Taki duży, taki mały może świętym być.*

Zofia mieszka teraz z Jezusem – my też możemy pójść do nieba.

- W jaki sposób my możemy naśladować Matkę Zofię?

Na modlitwie możemy prosić Matkę Zofię, by nam wypraszała potrzebne łaski i pomagała być dobrymi dla innych. Pomyślmy teraz przez chwilę, w jaki sposób i komu możemy dziś pomóc. Gdy już o tym pomyślimy, każdy z nas powie na głos Panu Jezusowi swoje postanowienie.

- Modlitwa -

Katecheta staje z dziećmi w kole i zaczyna modlitwę:

Panie Jezu, tak jak Matka Zofia była szczęśliwa, ponieważ pomagała innym, tak samo i my chcemy być szczęśliwi i pomagać.

Następnie katecheta zaczyna: Ja dziś pomogę... i zachęca, by dzieci po kolei wypowiadały swoje postanowienia. Gdy wszystkie dzieci już się wypowiedzą, katecheta prowadzi modlitwę, prosząc dzieci, by powtarzały za nim:

Panie Jezu/ ucz nas zawsze pomagać naszym bliskim/ tak jak czyniła to Matka Zofia/ Amen.

3. Zakończenie

W zależności od czasu, jaki zostanie, można przeznaczyć go na kolorowanek (można wybrać jeden z załączonych rysunków), lub tylko ją rozdać do domu. Zachęca się także do rozdawania obrazków ze Sł. B. Zofia Czeską.